

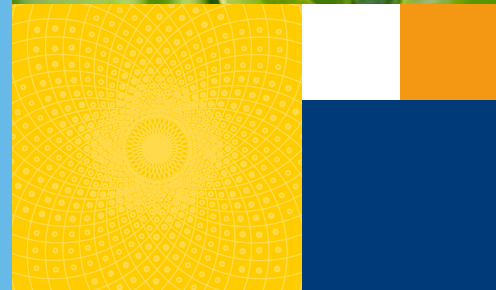

Knowledge grows

Yara Magazine

Bedrijfskrant van Yara Sluiskil en Vlaardingen B.V.

Versijnt viermaal per jaar | Nr. 456 maart 2022

In dit nummer:

De grootste Ureum-stop ooit

Vergroeningsslag bij Yara

Zo vader, zo zoon: Paul en Beau de Bakker

Voorwoord Samen de schouders eronder

Michael Schlaug

Michael Schlaug, Algemeen directeur Sluiskil

Een bijzondere tijd. We hebben nog steeds te maken met het coronavirus, ook al is bij velen het gevoel dat het achter ons ligt. De maatregelen versoepelen en weer meer collega's verruilen de thuiswerkplek voor kantoor. De aandacht is echter verplaatst naar alle ontwikkelingen in Oekraïne en Rusland. In snel tempo kan de wereld veranderen.

De besluiten in Sluiskil kunnen grote impact hebben in de keten, zoals de levering van AdBlue, CO₂ en natuurlijk de kunstmest. Ondanks de wrange situatie, krijgt de toegevoegde waarde van onze producten in de maatschappelijke discussie opeens meer waardering. De missie is niet voor niets 'Responsibly feed the world and protect the planet'. Onze producten zijn van cruciaal belang voor voldoende gezond en betaalbaar voedsel voor iedereen en dat plaatst ons soms voor moeilijke dilemma's in het licht van een dreigende voedselcrisis op mondiale schaal. Wat ook niet iedereen beseft is het belang van AdBlue. Dat een vrachtauto zonder diesel niet rijdt weet iedereen, maar zonder AdBlue ook niet. Yara heeft een groot marktaandeel in de AdBlue markt en daarmee een cruciale rol in de transportsector. Dat we dagelijks werken aan onze missie, waarbij betrouwbaarheid en veiligheid steeds de uitgangspunten zijn, lezen we terug in dit magazine. Unieke projecten worden toegelicht zoals de Kadegalerij, de grote onderhoudstops van onze Ureumfabrieken in oktober en projecten die bijdragen aan onze Climate Roadmap 2030. We

willen de roadmap ook bespreken met Milieudefensie die ons een brief heeft gestuurd om onze plannen te delen. Kortom, in deze roerige tijden zien we des te beter hoe belangrijk ons product is in de gehele keten. Hoe dat er concreet uitziet kan Vlaardingen pas echt goed vertellen. Ik ben dan ook verheugd te delen dat we meer samen optrekken in het Yara Magazine. We leren van elkaar en zijn allemaal onderdeel van de Yara-family waarbij we voor ons product staan, wat juist nu zo belangrijk is.

Hendrik de Wit, Algemeen directeur Vlaardingen

Chemie heeft er bij mij altijd al in gezeten. Ik was dat jongetje dat bij de woensdagmiddag 'Instuif' de keukenkastjes in dook en azijn met chloor en afwasmiddel ging mengen. Gewoon om te zien wat er gebeurde. Diezelfde liefde voor het vak zie ik terug bij onze collega's. Het zit in hun aderen, of ze nu in Vlaardingen of in Sluiskil werkzaam zijn. Mede daarom ben ik erg blij dat we nu met elkaar één gezamenlijk Yara magazine hebben. We zijn meer dan locaties van een bedrijf die toevallig in hetzelfde land gevestigd zijn. In vergelijking met Sluiskil is Vlaardingen het kleine broertje, maar niet minder belangrijk. We weten elkaar goed te vinden en geven medewerkers de ruimte geven om werkprocessen samen te optimaliseren en te leren van elkaar. Afdelingen zoals HESQ, Human Resources en Engineering doen dit nu al en daar plukken we gezamenlijk de vruchten van. Een mooi voorbeeld is het e-learning project dat nu wordt uitgerold in Sluiskil. De learnings en structuur die daar worden opgedaan zijn straks voor Vlaardingen ook toepasbaar. Meer hierover lees je in het artikel met Anouk Dewachter. Waar Sluiskil vooral het product maakt, werken we in Vlaardingen ook hard aan de marketing en het vinden van een nieuwe, innovatieve manier om Yara nog meer op de kaart te zetten bij de eindgebruikers. Robert van Gaalen vertelt hier meer over op de achterzijde van dit magazine. Dat kan enkel met een goed product, waar we samen voor aan de lat staan.

Veel leesplezier!

Hendrik de Wit

Corona katalysator voor e-learning door Anouk Dewachter

De afgelopen periode was voor veel afdelingen uitdagend. Training en Development is daarin geen uitzondering. Vanwege diverse restricties zijn meer dan eens trainingen uitgesteld en opnieuw ingepland. Want ook tijdens corona moeten met name de veiligheidstrainingen door blijven gaan. De situatie rondom het coronavirus bleek een katalysator voor e-learning, een ontwikkeling die voor Yara Sluiskil nog in de kinderschoenen stond.

Het belangrijkste voordeel voor deze manier van trainen is voor de hand liggend; leren kan waar en wanneer het de medewerker uit komt. We weten bijvoorbeeld dat sommige collega's de nachtdienst benutten om cursussen af te ronden. Collega's krijgen automatisch melding van het systeem, als hun certificaat verloopt. Ook voor ons als facilitators biedt het voordelen. Waar je eerst rekening moest houden met de beschikbaarheid van trainers, locaties en cursisten is een e-learning tool altijd bereikbaar.

We hebben veel leermateriaal op de plank liggen en hadden al een aantal collega's die online trainingen konden opstellen. Maar hoe graag we dat ook willen, het is niet iets wat je erbij doet. Alleen in 2020 werden er al 2554 opleidingen afgerond, in 2021 waren dat er 5530, waarvan 3606 e-learnings. Dat is een verdubbeling van het aantal trainingen. Behalve dat er nieuwe trainingen bij zijn gekomen, hebben we ook een kleine 100 nieuwe collega's aangenomen. Voor een groot deel van die groep starten we met 'onboardingsweken' om ze kennis te laten maken met ons bedrijf. In die twee weken

worden zij volledig ingepland om trainingen te volgen in de CO3 Campus in Terneuzen.

Met de hulp van een externe partij kwam de ontwikkeling van de e-learning trainingen in People Path in een stroomversnelling. De eerste trainingen staan inmiddels online. Sommige zijn voor iedereen, zoals de Basistraining Continu verbeteren of de Poortinstructie die elke twee jaar moet worden uitgevoerd. De meer vakinhoudelijke en technische trainingen zoals Classificeren van incidenten koppelen we aan opleidingsprofielen. Collega's krijgen voordat een voor hun relevante opleiding online komt een aankondigingsmail. We zijn nog in ontwikkeling. Lang niet alles gaat van de eerste keer goed, maar we lossen alles zo snel mogelijk op. We zijn nu bezig om de inrichting die we voor Sluiskil gemaakt hebben ook voor Vlaardingen in te voeren.

Met deze nieuwe werkwijze hebben we meer inzicht in de afgeronde en openstaande trainingen en een uniforme trainingsmethode. We bouwen er interactie in door verschillende elementen toe te voegen. De herhalingstraining Gas-en explosiemeters vraagt om videomateriaal, in de poortinstructie gebruiken we vooral foto's en sluiten we af met een toets. E-learning zal nooit de fysieke scholing volledig vervangen. Opleiden blijft mensenwerk en niet alle trainingen lenen zich voor digitaal leren. Het is dus vooral een aanvulling op het zogenaamde traditionele leren, zo hebben we het beste van twee werelden.

Heb je vragen over het systeem dan kun je terecht bij Anouk Dewachter via het e-mailadres Learning_NL@yara.com

TUR2022 – de grootste Ureum-stop ooit

Yara staat aan de vooravond van haar grootste ureum-stop ooit. Alle drie de ureumfabrieken, Ureum-7 oplossingsfabriek en Ureum-5 en -8 granulatiefabrieken gaan stil, waarbij in Ureum-7 onder andere twee megaprojecten worden uitgevoerd. Omdat de ureumfabrieken veel ammoniak en CO₂ als grondstof gebruiken wordt tegelijkertijd de kleinste ammoniakfabriek Reforming-C uit bedrijf genomen, waar ook gepland onderhoud plaatsvindt. De combinatie van de drie ureumfabrieken samen met Ammoniak C maakt het de grootste stop voor Sluiskil. De stop van Ammoniak C lijkt op de revamp van Ammoniak C van 1996. Alle voorbereidingen zijn in volle gang om de stop, die eind oktober van dit jaar begint en zo'n vier tot vijf weken in beslag neemt, voorspoedig en gepland te laten verlopen. Wat is er zo bijzonder aan deze stop? Wat zijn de grote uitdagingen? En hoe draagt het – naast de veiligheid – uiteindelijk ook bij aan de klimaatdoelstellingen van Yara? We vragen het aan Senior Process Engineer Adrian Bynes en Turnaround Manager Martin Walhout.

Om bij het begin te beginnen, waar en wanneer start zo'n groot project?

Martin: "Het begint eigenlijk twee jaar geleden, één jaar na de vorige grote stop. Met een aantal man zijn we gestart met het bundelen van uiteenlopende informatie over het project. Daar komt in de loop van de tijd meer man en meer informatie bij kijken. Uiteindelijk sta je van week 43 tot en met week 47 met zo'n 700 man te werken aan de stop – waarvan sommigen een uur werk hebben en anderen er vier à vijf weken onafgebroken aan werken. Dat moet allemaal gepland worden zodat het gestroomlijnd gebeurt, daarom beginnen we er al op tijd mee."

Wat is het doel van de stop?

Martin: "In het algemeen gaat dat om de hercertificering van de plant. Je wilt niet alleen het gevoel van vertrouwen hebben, maar dit ook kunnen onderbouwen met daadwerkelijke gegevens. Machines, leidingen, bedradingen, afsluiters en alles eromheen worden bekeken, gecontroleerd en waar nodig vervangen of gereviseerd. Dat is allemaal mensenwerk, wat mooi is, maar ook erg intensief."

Wat maakt deze stop zo bijzonder?

Adrian: "Dat heeft verschillende redenen. Het is op een aantal manieren de grootste stop ooit. De Ureum-5 scope is

bijzonder, omdat dat een hele oude fabriek is. Deze staat er al sinds 1979 en hier zal dus veel vervangen moeten worden. Zo'n plant wordt neergezet met een technische levensduur van 25 jaar. Dat haalt hij ook makkelijk, ook 30 en 35 jaar is goed te doen, maar het wordt nu wel een uitputtingslag. Ook al weten we een beetje wat we kunnen verwachten, er zit hier een behoorlijke uitdaging in de civiele structuur."

Martin: "Precies, je zou kunnen zeggen dat de Ureum-5 een oude dame is die nieuwe heupen krijgt! Dat is niet verrassend, maar wel spannend werk. Voor Ureum-8 geldt dan weer precies het tegenovergestelde. Deze fabriek staat er pas 4 jaar en dit is de eerste grote stop voor deze fabriek. Het is een granulatieplant waar we korrels maken, waarvan we tijdens kleinere stops al delen hebben gezien, maar de complete run waarbij na vier jaar alles bekeken wordt, is nog niet uitgevoerd. Dat betekent dat er veel ongeplande dingen gevonden kunnen worden. Je hebt geen vergelijkingsmateriaal, zoals dat bij Ureum-5 en -7 wel het geval is."

Adrian: "En eigenlijk is Ureum-7 scope nog de meest uitzonderlijke van de drie, omdat hier de uitwisseling van zeer grote, cruciale apparaten gaat plaatsvinden. De F7201 is een hogedrukapparaat van 300 ton die volledig vervangen wordt

wegens corrosie. Dan gebruiken we ook de gelegenheid om de aantal warmtewisseling buizen van 4.900 naar 6.000 te verhogen. F7302 is een warmtewisselaar van zo'n 88 ton en 15 meter hoogte (incl. separator) en ook die wordt vervangen. Waarom dit zo'n uitdaging is, is omdat deze zo goed als in het centrum van de fabriek staat. Deze apparaten zijn daar destijds neergezet en de rest van de fabriek eromheen is gebouwd. Dit brengt enorme hijswerkzaamheden met zich mee. Hijskranen die honderden tonnen en hoger dan ooit moeten gaan hijsen. Dit maakt de doorlooptijd vrij lang en de kans op verrassingen groter dan normaal."

Zijn er nog voordelen op het gebied van broeikasgasemissies?

Adrian: Er zijn natuurlijk veel efficiëntieslagen die worden gemaakt, maar het duidelijkste Greenhouse gas (GHG) project heeft toch wel te maken met de 5 bar stoom overschot op Ureum-7, die nu wordt afgeblazen. Daar verliezen we nu tot zo'n 25 ton per uur aan stoom en we gebruiken veel energie en geld om het deminwater voor de stoom te maken. Die 5 bar stoom van Ureum-7 gaan we verbinden met de centrale 4 bar net, zodat we die stoom terug kunnen exporteren naar het net. Hierdoor zijn we het water niet kwijt en hoeven we niet zoveel hogedruk stoom te overstromen naar de 4 bar. Dat brengt voordeel met zich mee wat overeen komt met zo'n 2.700 ton CO₂ reductie per jaar. Dat lijkt misschien niet veel, maar het is net zoveel als de CO₂ uitstoot van 135 huishoudens."

En na deze stop?

Martin: "Met een stop elk jaar en een voorbereidingstijd van twee en een half jaar ben je altijd al aan meerdere stops bezig. Alles gaat vrij snel weer verder. Zodra de ene stop erop zit ga je verder met de voorbereidingen voor de volgende. We zijn niet anders gewend."

Martin Walhout en Adrian Bynes

Kevin de Ruijsscher en Kees Minderhoud

Het is niet te missen als je de kade in Sluiskil passeert. Meters stellingen, een ingepakte transportband en een betonvloer die wordt weggekap. En dat is nog maar het begin. De komende jaren wordt er gewerkt aan een volledig nieuwe kadegalerij, voorzien van een lichtere, metalen constructie. Strikt genomen is de betonfundering het enige dat blijft staan.

Civiel projectengineer Kees Minderhoud, vanaf het begin betrokken bij dit project, legt uit: “Uit inspecties in 2014 en 2015 bleek dat het beton van de kadegalerij in slechte staat was. We konden twee dingen doen; slopen en nieuw bouwen of een renovatie om zo de levensduur te verlengen.” Er werd gekozen voor het tweede, waarbij er een volledige betonrenovatie plaatsvond. De bovenste vloer van de galerij werd vervangen en er werd conservering van de staalconstructie uitgevoerd. Helaas was het resultaat niet naar tevredenheid.

Forse investering

“De plek waar ammoniumnitraat verladen wordt heeft het meest te lijden. Het product trekt met de jaren in de betonvloeren en dat krijg je er niet meer uit. Daar komt nog bij dat de vloeren onder de transportbanden niet bereikbaar zijn en dat er beperkte ruimte is langs die banden, wat het moeilijk maakt om ze schoon te maken. Al met al voldoende argumenten om alsnog tot nieuwbouw over te gaan. Gefaseerd om de impact organisatorisch en qua budget beheersbaar te houden. Een forse investering, waarbij er heel wat factoren

zijn om rekening mee te houden. Een van de belangrijkste voorwaarden: de transportbanden moeten blijven draaien!”

Kevin de Ruijsscher, ook civiel projectengineer, werd anderhalf jaar geleden als welkome versterking aan het project toegevoegd. ‘In de leer bij Kees’, zoals hij het zelf noemt. Hij vult aan: “Tussen toren M en toren N is de constructie er het slechtst aan toe, dat gedeelte doen we daarom als eerste. Het is niet simpelweg de oude constructie slopen en een nieuwe neerzetten. Je moet rekening houden met de locaties van de mobru’s, leidingen en daarnaast is de draagkracht cruciaal voor een plek als deze waar je vol in de wind staat. Hier zijn heel wat berekeningen aan vooraf gegaan.”

Millimeterwerk

De nieuwe staalconstructie wordt via gemaakte gaten door het bestaande beton heen gebouwd, zo vertelt Kees. “Je kunt je voorstellen hoe nauw dit steekt. We zijn nu de bovenste vloer aan het slopen. Die verliest daarmee zijn draagkracht. De nieuwe constructie

wordt nu al gebruikt om het gewicht van de oude vloer te dragen. De galerij bestaat uit delen van 40 meter, de projecten worden ook op die manier opgedeeld. In totaal moet er zo’n 250 meter worden vervangen. Fase 1, waar we nu in zitten, hopen we in juni af te ronden.”

Immense operatie

Kevin vult hem aan: “Het project kost veel geld, duurt lang en heeft behoorlijk wat impact op de Verladung. Waar wij werken kan geen schip liggen om te laden. ‘Is dat nou wel nodig?’, is het geluid dat we in de wandelgangen opvangen. Maar nu we aan het slopen zijn zien we echt de aantasting tot in het beton zitten. Het blijkt geen overbodige luxe. Als het project klaar is hebben we toekomstbestendige kadegalerij die gebruiksvriendelijker is. Vloeren worden uitgevoerd in staal met een rvs-tranenplaat, gecombineerd met een breder looppad wordt dit een stuk prettiger werken.”

3D animatie kadegalerij

Betrokken huisfirma's: Faktor Engineering (engineering), Ferris (staalconstructie), DCC (sloopwerkzaamheden), BIS (stellingwerk).

Met de klimaatdoelstellingen 2030 is Yara een duidelijke weg ingeslagen richting vergroening. Het idee? De uitstoot van broeikasgassen in 2030 met 30% verminderd hebben ten opzichte van 2018. In principe is die weg lang geleden al ingeslagen en zit Yara ondanks haar groei inmiddels op een reductie van 50% van de broeikasgassen ten opzichte van 1990, maar voor 2030 wordt er nog een flinke schep bovenop gedaan. De doelen van Yara zijn in Sluiskil vertaald in een Climate Roadmap 2030 waarmee we zelfs 85-90% netto broeikasgasemissie reduceren ten opzichte van 1990.

De Climate Roadmap 2030 voor Sluiskil bestaat uit drie sporen:

Spoor 1: Het aanpassen en vernieuwen van bestaande installaties

Spoor 2: CO₂ afvang en opslag, kortweg Carbon Capture & Storage (CCS)

Spoor 3: Het gebruik van groene waterstof.

We gaan in op drie projecten die zich bevinden in Spoor 1, het aanpassen en vernieuwen van bestaande installaties.

Branders vervangen voor een lagere lachgasuitstoot

In week 12 van dit jaar worden de branders van Salpeterzuur 7 vervangen en die van Salpeterzuur 6 staan gepland in 2023. Voor Salpeterzuur 7 staan we aan de vooravond van die vervanging, maar wat gaat daar nu precies gebeuren? Senior Process Engineer Tristian van den Bergen legt uit: “Na vele voorbereidingen, gaan we in week 12 daadwerkelijk de branders – die de ammoniak verbranden – vervangen voor nieuwe. In het geval van deze fabriek betekent dit, dat eerst de stoomcondensor die op het dak staat er deels afgehaald moet worden. Vervolgens zagen we het beton eruit en daarna wordt een groot deel van het dak eraf gelift. Er komt een 600-tons kraan aan te pas die de oude branders eruit hijsen, waarna de nieuwe erin worden gehesen. De vele leidingen die van en naar de branders lopen moeten worden aangepast en er komen verschillende nieuwe leidingen bij. Die moeten allemaal gelast worden en vervolgens voeren we druktesten uit. We vervangen ook

Tristian van den Bergen en Karolien Creemers

De vergroeningsslag van Yara

drie circulatiepompen, die getest en in bedrijf genomen worden. Als alle vervangingswerkzaamheden gedaan zijn wordt er een complete boil out en steam blow-reiniging gedaan om de nieuwe systemen goed schoon te maken. De finale stap is om alles weer op te starten en verder te gaan met de nieuwe branders.”

Over hoe dat met Salpeterzuur 6 zit, weet Process Engineer Karolien Creemers meer te vertellen: “In grote lijnen hetzelfde als bij Salpeterzuur 7. In de branders van Salpeterzuur 6 zit nog een extra warmtewisselaar, waardoor het equipment complexer is. Verder is deze plant een stuk compacter opgebouwd wat het project een extra uitdaging geeft. Ergens is het dus fijn dat Salpeterzuur 7 eerst gebeurt, want die ervaring kunnen we dan zeker gebruiken.”

En wat levert het uiteindelijk op? Karolien: “Met de nieuwe branders wordt het zogeheten catalyst bed aanzienlijk verhoogd, waardoor het laatste ‘restje’ lachgas omgezet kan worden in stikstof en zuurstof en dus minder lachgas wordt uitgestoten. In 2005 hebben we deze catalyst, die Yara zelf ontwikkeld heeft, al geïnstalleerd wat reeds 1,8 miljoen ton CO₂equivalent opleverde, waardoor veel meer lachgas omgezet kan worden in stikstof en zuurstof” Tristian vult aan: “De uiteindelijke vermindering van die jaarlijkse lachgastuitstoot staat gelijk aan een CO₂-uitstoot equivalent van 85 kiloton in Salpeterzuur 6 en 110 kiloton in Salpeterzuur 7, samen dus een kleine 200.000 ton CO₂.”

Een flinke stap in de goede richting van de klimaatdoelstellingen, want deze hoeveelheid komt overeen met 10% van de broeikasgasemissies die in Sluiskil geëmitteerd worden!”

Tristian van den Bergen en Karolien Creemers

Nieuwe kennis inzetten om energieverbruik te reduceren

Dat er vandaag de dag veel kennis is die gebruikt kan worden om beter om te gaan met de energie die we verbruiken, dat is een feit. Echter, dat die kennis bestaat, betekent niet dat iedereen ook over die kennis beschikt in een geborgd systeem. Het inzicht in de mogelijkheden van energiebesparing zorgt voor meer bewustzijn. Om ervoor te zorgen dat er meer bewustzijn leeft bij de alle collega's binnen Yara, met als doel om energie te besparen, is er een training opgezet onder coördinatie van Energy Manager Ellen Cocquyt. Deze training is een onderdeel van de totale ISO 50001 certificering.

Wat is ISO 50001?

ISO 50001 is een energie managementsysteem en geeft invulling aan de structurele verbetering van het energieverbruik. In de afgelopen jaren zijn veel mechanismen ontwikkeld om maatregelen te implementeren en besparingen inzichtelijk te maken. Yara hoopt in 2022 het officiële certificaat te behalen.

Ellen Cocquyt en Sylvie-Anne Ombregt

Dieselauto's vervangen voor elektrische auto's
Grote aanpassingen – zoals de vervanging van complete branders – brengen grote uitstootverminderingen met zich mee. Maar naast die aanpassingen, is er ook aandacht voor verbetering op kleinere schaal. In dat kader van alle kleine beetjes helpen, worden de dieselauto's op Sluiskil vervangen door elektrisch aangedreven auto's. Local Maintenance manager Bart Sijs legt uit: “Er zijn verschillende teams die een auto nodig hebben om hun werkzaamheden in Sluiskil uit te kunnen voeren. Dat is niet zo gek, aangezien het met 135 hectare de grootte heeft van een klein dorp. Zo is binnen het Lubrication Team – on site beter bekend als ‘de smeeders’ – de open bakwagens vervangen voor de volledig elektrische Peugeot e-Partner. Diezelfde e-Partner gaat ook rijden voor de civiele dienst, die voorheen een auto huurde, en voor de productie salpeterzuur, waar hij gebruikt wordt voor het vervoeren van genomen monsters.”

Uiteindelijk is de aanschaf van de elektrische auto's een klassieke win-win situatie, aangezien we er onderhoudstechnisch waarschijnlijk ook op vooruit gaan. Er worden vooral korte afstanden gereden, waardoor een dieselmotor nooit de kans krijgt om goed warm te worden. Dat is bij een elektrische aandrijving niet nodig. Bovendien waren de laadvoorzieningen on-site al aanwezig, dus ook dat komt goed uit. Invloed die ik daarnaast probeer uit te oefenen is om onze interne werkprocessen te helpen optimaliseren en daarmee de

kwaliteit en betrouwbaarheid te verhogen. Ook als onderhoud moet je je continue afvragen hoe we het nog beter kunnen doen. Mijn persoonlijke bijdrage om CO₂ uitstoot te reduceren is zoveel mogelijk op de fiets naar het werk te gaan.”

Bart Sijs

Hoe zijn de trainingen precies tot stand gekomen? Ellen: “Allereerst heb ik dit niet alleen gedaan, maar samen met collega HESQ Management System Engineer Sylvie-Anne Ombregt, de process engineers van de productieafdelingen en een extern adviesbureau. Uiteindelijk is het gehele project voor de ISO 50001 certificering overigens vooral ook een bevestiging geweest dat we al heel goed bezig waren binnen Yara, aangezien we het overgrote deel van de systemen die de norm aanbeveelt al in gebruik hadden.”

Waar bestaat de training uit en hoe gaan we ervoor zorgen dat er energie bespaard wordt? Ellen legt uit: “De training bestaat uit drie onderdelen. Het eerste onderdeel, een E-learning, zal door alle medewerkers worden gevolgd. Hierin wordt toegelicht wat CO₂-reductie en energiebesparing voor Yara Sluiskil betekenen. Het tweede onderdeel bestaat uit een volledige dag training, specifiek voor interne auditoren en process engineers. In deze training komt naar voren wat het wetgevend kader is en wordt de norm zelf in detail geanalyseerd; wie zijn onze

stakeholders wat betreft energie? Vragen als, ‘wat verbruikt veel energie? Hoeveel precies en hoe kun je dat detecteren? Wat kunnen we doen om verder energie te besparen?’ passeren in deze trainingen de revue.

Het derde onderdeel is nog in ontwikkeling en wordt een praktische training rondom energie(verliezen) voor onze nieuwe operators. Voor dit onderdeel werken we op alle afdelingen met een trainingscoördinator die ervoor zorgt dat iedere nieuwe medewerker op de hoogte wordt gebracht van alles omtrent de omgang met energie. Als extraatje geven nu onze process engineers een toolbox afgestemd op hun afdeling. Hiermee kunnen ze – vaak al binnen een half uur – iedereen op de productieafdeling een afdelingsspecifieke update geven over energieverbruik en energie gerelateerde projecten op hun afdeling. Hoe kunnen we er samen voor zorgen dat we minder energie nodig hebben om een ton product te maken. Die gedachte staat centraal. Als iedereen zijn steentje bijdraagt, levert het ons in totaal veel op.”

Zo vader, zo zoon

Paul en Beau de Bakker aan het woord

Wat je vader nou precies doet op zijn werk? Dat is niet zo interessant als je 14 bent en je prioriteiten liggen bij uitslapen en gamen. Toch zijn we benieuwd wat de derde van vier kinderen in huize de Bakker weet over het werk bij Yara. En heeft hij zelf al enig idee wat hij later wil gaan doen?

“Of er gepraat wordt over het werk tijdens het eten? Nee eigenlijk niet”, zegt Beau stoïcijns. Vader Paul schiet in de lach. “Jawel hoor, ondanks dat de telefoons tegenwoordig onderdeel zijn van het eten, wordt er zeker over gesproken. Vooral met mijn vrouw, zij werkt in het ziekenhuis, nemen we de dag altijd even door.”

Scherp blijven

Beau zit momenteel in 4 VWO en voert thuis regelmatig strijd met zijn broertjes en zus. Paul: “Alle kinderen zitten op het VWO. Ze troeven elkaar regelmatig af. Op een leuke manier, dat houdt ze ook weer scherp. Mijn vrouw en ik moeten soms wel opletten met wat ze zeggen, want ze luisteren altijd mee”. Goed om te weten, heeft Beau dan toevallig ook opgevangen wat Yara precies doet? “Ik weet dat er kunstmest wordt gemaakt door chemische processen uit te voeren. Jullie hebben meerdere torens en maken onder andere ammoniak en salpeterzuur. Mijn vader is projectmanager en zorgt ervoor dat alles goed verloopt. Veiligheid, tijdsplanning en kosten zijn hierbij belangrijk.”

Niets voor mij!

Hij is nog niet overtuigd om zijn vader op te volgen als projectmanager. “Het werk trekt mij niet zo, omdat je alles moet regelen en continu overall op moet letten. Dat is niets voor mij. Ik ga liever iets doen met biologie of aardrijkskunde, dat vind ik allebei heel leuk. Ik weet

trouwens wel de molecuulformule van ammoniak: NH₃!” Paul reageert: “Het werk is natuurlijk iets meer dan Beau nu afdoet. Het heeft een hoop technische aspecten, maar zonder dat je er dichtbij staat zijn deze best lastig te begrijpen. Onderdeel van mijn dagelijkse werkzaamheden zijn veel overleggen en afstemmen. Dit gebeurt zowel intern als extern, met partners en collega's om ervoor te zorgen dat projecten binnen de vooraf bepaalde scope vallen.”

Vrije tijd

Paul fietst graag in zijn vrije tijd en als het weer het toelaat, gaat hij vissen met de jongste. Beau is liever iets minder actief, zoals de intro al doet vermoeden. Paul vertelt: “We hebben geen gezamenlijke hobby, maar in het weekend ondernemen we wel regelmatig dingen met het gezin. Zo gaan we naar opa en oma of winkelen. Toen Beau nog een krantenwijk had hielp ik hem wel regelmatig, dat was ook echt een momentje samen. Corona heeft er wel voor gezorgd dat onze omgeving wat kleiner geworden is, eropuit gaan zat er niet zo in. Vorig jaar hebben we wel een huis gehuurd in de Ardennen om vakantie te vieren. Hier hadden we een pooltafel, hottub en sauna, dat was zeker voor herhaling vatbaar.”

We kunnen concluderen dat Beau weet wat zijn vader doet, maar of hij ook in zijn voetsporen zal treden valt nog te betwijfelen.

Wie Beau de Bakker
Leeftijd 14 jaar
Broertjes / zusjes grote broer, soort van grote zus- ze is ouder, maar wel kleiner- en een broertje
School 4 VWO Lodewijk College
Bijbaantje van krantenwijk naar supermarkt

Wie Paul de Bakker
Leeftijd 49 jaar
Woonplaats Philippine
Functie Projectmanager
Werkzaam bij Yara sinds 2003

Personalia

 1 januari Jonathan Sanderse Ureum	 1 januari Roland Burm Onderhoud NU	 1 januari Ramon Schrijver HESQ Safety	 1 januari Joelle Verdurmen Onderhoud SPTM	 1 januari Arjo Meeusen Onderhoud NU	 1 januari Kevin de Ruijsscher Onderhoud SPTM	 1 januari Kees Minderhoud Onderhoud SPTM	 1 januari Tijs van Hoeve Onderhoud NU	 1 januari Marko Lippens Nitraat
 1 januari Nick Verplanke CES	 1 januari Jens Hazen Finance	 1 februari Rogier Willeboordse Reforming C	 1 februari Robin Cuelenaere Onderhoud NU	 1 februari Gunther van Overmeire Onderhoud SPTM	 1 maart Yannick Taalman Onderhoud NU	 1 maart Ricardo van Waes Onderhoud SPTM	 1 maart Roy Vergauwen Logistieke dienst & Verlading	 1 maart Enrico van de Velde Logistieke dienst & Verlading
 7 maart Javier Marques de Marino YTP	 1 januari Sahra Abreu Supply & Planning	 1 januari Hans Grootenboer BLS	 1 januari Tom de Vos HESQ/LAB	 15 januari Vasyt Matyashovkyy Digital Core Solutions	 1 februari Ryan Amzand Specialties	 1 februari Lisa Galarraga Supply & Planning	 1 juni Michael Vervaet Reforming C	 1 juni Danny Bertram YTP
 1 juni Ann Stevens HESQ Quality	 1 juli Ruud van Belzen YTP	 1 april Jan Scheele Logistieke dienst & Verlading	 1 april Mico Faas Nitraat	 1 juni Bart van den Brande HESQ Quality				

In dienst Sluiskil

Jubilarissen 25 jaar

Jubilarissen 45 jaar

In dienst Vlaardingen

Jubilarissen 40 jaar

Geboorte
5 januari
Oskar
zoon van Jos Gerres & Mariolein Muys

40 jaar huwelijksjubelium
11 mei
J.A.C. Meersschaert & E. Sol

In memoriam

25 december
Piet Storp
Reforming C

12 februari
Emiel Wentzler
Reforming E

8 maart
Kees Goossen
HESQ

Wanneer u het op prijs stelt om geboortes, huwelijksjubilea en overlijdens in dit magazine te vermelden mail ons dan via redactiearamagazine@yara.com.

Het startschot voor nieuwe activiteiten

RCF staat voor Recreatief Cultureel Fonds en is de personeelsvereniging van Yara. Met nieuwe energie kan deze club vrijwilligers weer activiteiten en evenementen organiseren voor de medewerkers van Yara, Young Yara's en gepensioneerden. De versoepelingen gaven, na een lange tijd van stilzitten, het startsein om weer aan de slag te gaan!

“Eindelijk kunnen we weer wat organiseren”, zo vertelt Kees Hamelink, secretaris van het RCF. “2019, waarin we ons 90-jarig bestaan vierden, is het laatste normale jaar geweest, dus des te leuker dat we

nu weer met goede moed aan de slag kunnen. We hebben veel verschillende clubs waar je lid van kan worden, zoals een motor-, fiets-, wandel-, vis-, ski- en fotoclub. Er is voor ieder wat wils! Vooral voor de onderlinge en sociale contacten is het heel leuk en de voorwaarden zijn ook nog eens interessant. De gepensioneerden zien dit ook echt als een reünie, wat de band met Yara sterk houdt. Ook na jarenlang trouwe dienst.”

Save the date: Vikingdag
“We hebben een datum geprikt voor de Vikingdag van 2022. Zet zaterdag 2 juli maar in de agenda! Normaal gesproken

vindt dit plaats in september, maar we hebben dit bewust vervoegd.

Op de website, www.rcfyara.nl, delen we alle informatie. Ook als je lid wil worden kun je hier terecht!”

Verschillende collega's zetten zich elk jaar belangeloos in om een divers activiteitenprogramma voor collega's te organiseren. Het stokje van penningmeester wordt dit jaar door William Faes overgedragen aan Jos Gerres.

Knowledge grows - Product centraal

Als techneuten weten we exact wat de samenstelling en productiemethode van onze meststoffen zijn. Maar waar die Big Bags met onze korrels naartoe gaan is lang niet altijd duidelijk. In deze eerste van vier artikelen stellen we graag de YaraBela productfamilie en haar eindgebruikers aan je voor.

YaraBela™ SULFAN (24+18SO₃), één van de YaraBela familieleden, is een hoogwaardige meststof bestaande uit 24% ammoniumnitraat (N) en 18% zwavel (SO₃). Het wordt vooral in het voorjaar gebruikt voor graangewassen en grasland vanwege de zwavel die in het product zit. Zwavel fungeert als katalysator voor de opname van stikstof. In het voorjaar is zwavel namelijk slecht beschikbaar voor planten als gevolg van een nog koude bodem. YaraBela SULFAN bevat zwavel en stikstof in die verhouding waarin planten deze elementen ook opnemen. Daardoor kunnen de gewassen optimaal groeien wat leidt tot een hogere opbrengst en kwaliteit van het te oogsten product.

Robert van Gaalen- Digital Marketing Specialist | woonachtig in Rotterdam | opgegroeid als zoon van een akkerbouwer

“We hebben een kwalitatief hoogwaardig product, dat een belangrijke bijdrage levert aan de gewasvoeding. Door dat verhaal te blijven vertellen zorg je ervoor dat onze producten op waarde geschat worden. Wij communiceren rechtstreeks naar de boer. Dat is vrij uniek omdat we tussenpartij en fabrikant zijn. Wij weten wat de boer nodig heeft en we hebben de afgelopen jaren veel tools, apps en diensten ontwikkeld om onze kennis met hen te delen. Denk aan een Yara N-Sensor™ die, gemonteerd op het dak van de tractor, de pleksgewijze stikstofbehoefte bepaalt aan de hand van lichtreflectiemetingen en direct de kunstmeststrooier aanstuurt. Daarnaast communiceren we online via nieuwsbrieven, artikelen, podcasts en webinars waarin we eindgebruikers helpen om hun bedrijf productiever, rendabeler en duurzamer te maken. Zo bouwen we onder andere aan de merknaam YaraBela SULFAN en zorgen we dat Yara de voorkeursleverancier is en blijft.”

Samenstelling YaraBela™ SULFAN

- 12% nitraatstikstof (NO₃-)
- 12% ammoniumstikstof (NH₄+)
- 18% in wateroplosbaar zwaveltrioxide (SO₃)

Scan deze QR-code om Yara's toolbox te bekijken

Colofon

Yara Magazine is het personeelsblad van Yara Sluiskil B.V., Industrieweg 10, 4541 HJ Sluiskil

Yara Vlaardingen
Zevenmanshaven Oost 67
3133 CA Vlaardingen

Realisatie
Pieters Media

Opmaak en Druk

Pieters Media

Redactie commissie

Ousmane Amadou, Marianne Chapelier, Ellen Cocquyt, Paul Van Elslande, Robert van Gaalen, Johan Van Den Hende, Michèle Koch, Jos Meersschaert, Harold Verhelst, Ivar de Visser, Sofie Vienne, Paul van Elslande, Tristian van den Bergen, Gijsbrecht Gunter, Melanie Stoffels-Tempelaar en Evelien de Visser

Fotografie

Michèle Koch en Melanie Stoffels- Tempelaar

Eindredactie

Gijsbrecht Gunter en Michèle Koch

Indien u geen prijs stelt op ontvangst van Yara Magazine, gelieve dit te melden via het tel.nr.: +31 (0)115 474 155 of via info.yara.sluiskil@yara.com.